

אמרי שפר "תכח"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשי הקשר שלכם או כתובות של מעוניינים בעלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אך הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד.

אברהם אבינו בא ללמדנו יסוד ביחסי איש לרעהו, להיות טוב לכולם אך לא עם כולם. כאשר זה נוגע לענייני חינוך ויהדות: "הפרד נא מעלי, אם השמאל ואימינה", חסד ואהבת הבריות לא סותר לקנאות בחינוך ויהדות, ולפירוד.

אברהם יהיה שמך - אמר האמרי אמת. ארבעה אנשים נמצאו שנוספו להם אות בשמם. ה"א באברהם. ה"א בשרה. וא"ו ביתרו. יו"ד ביהושע. שהם אותיות השם. (ארי במסתרים)

אין חילוק בשהחינו בין פירות לירקות, וכל שמתחדש מזמן לזמן וניכר חידושו מברך [עיי' בה"ל ד"ה פרי חדש].

אין לזה לא טעם ולא ריח לתת שם לבת על שם של איש! "בכלל לא היה נשמע לרבינו שמחדשים שמות, אלא ראוי לתת שם על הדורות הקודמים, מעין המאורע וכדומה, כבר יש כל כך הרבה שמות קיימים, למה לחדש שמות!?" (מרו הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך)

איתא מאת הגה"ק ה"חתם סופר" זי"ע, שכאשר יהודי מבקש מחבירו ברכה, לא יסרב לברכו, ולא יהיה "עניו" לומר "מי אני ומה שווים ברכותי?", אלא יתן לו ברכה בלב שלם. לעולם אי אפשר לדעת, על ברכתו של מי מצפים בשמים...

אם לפניו כמה מינים, פוטר בשהחינו אחד את כולם, ואפי' כיוון לפטור רק אחד, נפטרו כולם [אגרות משה א"ח פ"ז].

אמר רבי מנדל מוורקי זצ"ל: צעקה היוצאת מן הלב, אף על פי שאינה יוצאת מן הפה, בוקעת שחקים ומנסרת רקיעים.

אמר רבי מנחם מנדל מוויטבסק זצ"ל: איני יודע במה אני טוב מן התולעת. איני יודע אפילו אם טוב אני כמוה. צאו וראו. היא עושה רצון בוראה ואינה משחיתה כלום.

אנו מבקשים בתפילה 'סלח לנו אבינו כי חטאנו' והקב"ה עונה: 'אתם רוצים שאסלח? תהיו אתם 'אסלח' והכוונה תהיו באחדות. כי 'אסלח' זה בראשי תיבות א'שכנזים ס'פרדים ל'יטאים ח'סידים.

אנשים אינם יודעים מה היא מידת חשיבותו של ציבור, ולכן אינם מבינים את החומר של טירחת הציבור.

באופן כללי מותר לדבר על אדם שהשומעים אינם מכירים ואין סיכוי שיכירוהו. אולם בכל זאת יש לדעת כי בעולם הקטן שלנו תמיד קיים סיכוי שבסופו של דבר יכירו את המדובר ויבואו לידי מכשלה. לכן עדיף לא לסמוך על היתר זה, אלא לספר בלי שמות, וגם ללא רמזים שמאפשרים את זיהויו של המדובר" (משיב שלום" שאלות ותשובות בהלכות לשון הרע – מכון משמרת השלום)

בדרך צחות יש שפירשו: אברהם אבינו ראה ברוח הקודש את הצרות שיחוללו הישמעאלים שיתאבדו בפיגועים למטרה להרוג יהודים ח"ו, על כך ביקש 'לו ישמעאל יחיה לפניך', שישמעאל יחפוץ בחיים ולא יהיה מחבל מתאבד ...

בליל שבת אנו אומרים למלאכים "בואכם לשלום", ומיד אומרים "צאתכם לשלום" כי לא נעים לאכול עם מלאכים. (הרה"ק רבי חיים מקוסוב זיע"א)

במה גדול הוא האדם שיש לו כח ה"בחירה". אם לעשות מה שהוא רוצה, גם הבהמה עושה מה שהיא רוצה! והשיב: בכוחו של האדם לבחור לעשות נגד רצונו. ובזה גדול כוחו מן הבהמה. (רבי אליהו לופיאן:)

בעל "צרור המור", רבי אברהם סבע, מביא פרוש נוסף למילים "לפני הא-לוקים": בני דור המבול הרשיעו במעשיהם עד כדי כך, שכבר לא התביישו בשום דבר פשע וניבלות שעשו. השחיתות כבר הייתה נורמה בעיני הבריות. ורק בעיני הקב"ה היה הדבר רע. זהו שאומר הכתוב שהארץ נשחתה "לפני הא-לוקים" – רק לפני הקב"ה היו מעשיהם רעים ומושחתים, אבל בעיניהם זו הייתה הדרך המקובלת.

בתחילת משחק 'שחמט' בשבת מותר לכל אחד לבחור את הצבע שלו שהרי הוא לצורך לאלתר ואוכל מתוך פסולת, אבל לאחר המשחק אסור להפריד בין שחור ללבן כדי לא לארוז אותו מסודר בקופסא למשחק הבא, שזה נחשב ברירה ללאחר זמן ואסור.

בתנא דבי אליהו רבה (פרק כ"ז), אנו מוצאים לשון נורא " אין הקב"ה מבקש מן האדם, רק שיכבד אב ואם", הקב"ה אינו מבקש מאתנו מאומה, רק דבר אחד בלבד, " רק שיכבד אב ואם "

האדם צריך לפחד לדבר על העתיד מבלי לומר "אם ירצה ה', ובעזרת ה' יתברך", ואפילו לא על עוד רגע, וכשאומר למישהו: "אני כבר בא" צריך לומר: " בע"ה אני כבר בא..". ללמדנו שתמיד צריך להיות שם שמים שגור בפינו, וצריכים אנו לסמוך רק עליו יתברך, ולדעת שבלעדיו א"א לעבור את מפתן הבית, ואיתו יתברך אפשר לעבור את הים.

הגה"ק בעל "חזון איש" זצוק"ל, אשר לאחרונה (ט"ו מרחשון) חל יומא דהילולא דיליה, היה אומר: כל אדם עובר את העולם הזה, כל אדם יש לו את החבילה שלו - אחד צוחק ואחד בוכה. הפטיר החזון איש: [אם יכול לצחוק למה לו לבכות? שיצחק מהכל, שיהיה בשמחה, ויחיה חיים שמחים ומאושרים! בזה שיבכה, ויהיה שרוי במרה שחורה, ממילא לא יועיל כלום...]

הגאון רבי שמחה קסלר הקפיד מאד לסיים את שיעוריו ודרשותיו בזמן המיועד ללא איחור כלל, הן בבית הכנסת בו כיהן כרב והן בכולל כראש הכולל. גם בשבתות החגים, שבת הגדול ושבת שובה לא חרג מן הזמן הקצוב, עד כדי שפעמים רבות לא הספיק להגיע לחידושיו שלו, אלא רק להציע את הסוגיה והכל משום טירחא דציבורא" (בנתיבות ההלכה" ג)